

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

18 iulie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Balan Angela în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Mămăliga Victor Xxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx,
xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.03.2017-13.12.2017;

Instanța de apel: 15.01.2018-14.03.2018;

Instanța de recurs: 11.06.2018-18.07.2018;

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul Central din 13 decembrie 2017, Mămăliga Victor a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită condamnatului Mămăliga Victor a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani, dacă condamnatul în perioada termenului de probă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Mămăliga Victor urmărind scopul de a-și impune voința și controlul personal, asupra soției sale Mămăliga Elena, pe parcursul unei perioade îndelungate de timp, inclusiv la data de 09.11.2016, aproximativ în jurul orelor 20.00, aflându-se la domiciliul său situat în s.

Xxxxx, r-nul Xxxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică și acționând cu intenție directă a inițiat cu partea vătămată Mămăliga Elena, un conflict, folosind un ton ridicat și agresiv, însoțit de strigăte și urlete, înjosindu-i demnitatea prin cuvinte necenzurate, precum și manifestând alte acțiuni în vederea intimidării acesteia, a început a lovi cu pumnii în pereții casei, apoi trântind ușile, a stricat geamul unei uși.

Pentru fapta comisă, organul de urmărire penală, a înaintat învinuirea lui Mămăligă Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit.b) Cod penal – *violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scopul de impunere a voinței sau a controlului personal asupra persoanei.*

3. Sentința nominalizată a fost contestată cu apeluri de către:

-*avocatul Natalia Cuptova în interesul inculpatului, solicitând casarea sentinței și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunile inculpatului Mămăliga Victor să fie recalificate din art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal în art. 69 Cod contravențional, cu încetarea procesului penal.*

În motivarea apelului avocatul a invocat că sunt prezente circumstanțe care ar putea fi determinate la comiterea unei contravenții prevăzute de art. 69 Cod contravențional. Din declarațiile martorilor și a părții vătămate reiese că ultima era plecată peste hotarele țării și acțiunile în privința acesteia nu poartă un caracter continuu. Martorii au comunicat doar despre niște conflicte care au avut loc între partea vătămată și inculpat, care au fost reflectate în actul de învinuire dar nefiind dată aprecierea concretă a acțiunilor inculpatului, or, însăși partea vătămată declară că sunt într-o situație cu inculpatul Mămăliga Victor, când caracterele lor au devenit incompatibile.

Apărarea a notat, că declarații veridice și incontestabile precum că inculpatul a întreprins acțiuni prin afișare ostentativă a armei nu au fost prezentate instanței de judecată și înregistrările audio și video atașate ca mijloc de probă nu pot fi luate în considerație deoarece au fost efectuate după comiterea pretinsului act de violență în familie, și anume de către partea vătămată Mămăliga Elena în anul 2017. Cearta care este înregistrată a avut loc între inculpat și feciorul acestuia.

Apărătorul a considerat, că înregistrările efectuate au fost colectate cu încălcarea prevederilor art. 132/8 - art. 132/10 Cod de procedură penală, or, acestea urmau a fi efectuate în cadrul procesului penal, strict de organul de urmărire penală sau de ofițerul de investigații. Ținând cont de cele expuse a considerat, că aceste probe urmează a fi declarate nule în baza art. 251 Cod de procedură penală, deoarece au fost administrate cu încălcarea prevederilor rigorilor legislației procesual penale.

-avocatul Angela Balan în interesul inculpatului, solicitând casarea sentinței și emiterea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Mămăliga Victor, în baza art. 390 alin. (1) pct. 3) Code de procedură penală, să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele componente a infracțiunii.

În motivarea cererii de apel a susținut poziția precum că persoana fizică responsabilă este supusă răspunderii penale, dacă în acțiunile acesteia sunt constatate toate cele patru elemente obligatorii ale infracțiunii. În sensul art. 52 Cod penal se consideră componentă a infracțiunii, totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept o infracțiune concretă. Latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie, se exprimă prin cele trei modalități normative, alternative, prevăzute în art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

A menționat că, în cauza diferită judecătii, potrivit rechizitoriului lui Mămăliga Victor i s-a incriminat intimidarea în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei. Totodată, a menționat că, Mămăliga Victor este învinuit doar de faptul, că prin intimidare a impus voința și controlul asupra victimei. În rechizitoriu și în sentința instanței de fond lipsesc indicarea unei acțiuni concrete comise de Mămăliga Victor, prin care acesta prin intimidare ar impune voința sau controlul asupra părții vătămate Mămăliga Elena, or, în declarațiile ultimei lipsesc indicarea acțiunilor de impunere a voinței sau a controlului asupra sa prin intimidare. A specificat că, aceste constatări lipsesc și în declarațiile martorilor Ionel Renata, Triboi Ala, Triboi Dina interogați în cadrul urmăririi penale și instanța de fond. Astfel, acțiunile inculpatului Mămăliga Victor, descrise în rechizitoriu nu au atins gradul de vătămare, prevăzut de norma de incriminare, nefiind constatate acțiunile de impunere a voinței sau controlului asupra persoanei prin intimidare, nu a fost constatat motivul și scopul comiterii pretinselor fapte.

A considerat că aceste constatări lipsesc în sentința instanței de fond. Latura obiectivă a infracțiunii incriminate, are următoarea structură: fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea manifestată fizic sau verbal; urmările prejudiciabile sub forma suferinței-fizice, psihice, material sau moral; legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile. În concluzie, organul de urmărire penală nu a descris acțiunea comisă de Mămăliga Victor de impunere a voinței sau controlului asupra părții vătămate Mămăliga Elena prin intimidare. Aceste acțiuni lipsesc în actul de învinuire și rechizitoriu. Ele lipsesc în plângerea părții vătămate și în declarațiile acesteia. Comportamentul agresiv, însoțit de strigăte și lovire cu pumnii în perete nu fac obiectul acțiunii prevăzute în alin. (1), lit. b) art. 201¹ Cod penal. Acțiunile de impunere a

voinței sau controlului asupra părții vătămate Mămăliga Elena prin intimidare nu au servit obiect al cercetării judecătorești în instanța de fond. Prin urmare, instanța de fond a pronunțat o sentință arbitrară, în lipsa constatării acțiunilor de impunere a voinței sau controlului asupra părții vătămate Mămăliga Elena prin intimidare de către inculpat.

Apărarea a atras atenția că în învinuirea înaintată și statuările instanței de fond nu sunt stabilite urmările prejudiciabile cauzate părții vătămate. În actul de învinuire lipsește indicarea consecințelor infracțiunii imputate lui Mămăliga Victor, deși acest moment este unul absolut obligatoriu pentru a fi reținut alin. (1) lit. b) art. 201¹ Cod penal. Prima instanță, în cadrul cercetării judecătorești, la fel nu a stabilit care sunt consecințele infracțiunii, care prin urmările sale periculoase atentează la relațiile sociale apărute de dreptul penal.

În materialele cauzei penale lipsește acțiunea civilă, în care ar fi fost indicate prejudiciile: morale, materiale sau fizice, cauzate prin acțiunea inculpatului. Din învinuirea înaintată și statuările instanței de fond nu sunt stabilite urmările prejudiciabile cauzate părții vătămate, care sunt absolut necesare pentru incriminarea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

Apărarea a constatat, că în acțiunile lui Mămăliga Victor de impunere a voinței sau controlului său asupra părții vătămate Mămăliga Elena prin intimidare, lipsesc urmările prejudiciabile cauzate părții vătămate, prin urmare lipsește latura obiectivă a infracțiunii incriminate lui Mămăliga Victor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2018, au fost admise, apelurile declarate de către avocații Natalia Cuptova și Balan Angela în interesele inculpatului Mămăliga Victor, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Mămăliga Victor Xxxxx a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă de 2 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei închisorii stabilită lui Mămăliga Victor, pe un termen de probă de 2 ani.

Mămăliga Victor a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul fără acordul Oficiului de probațiune pe tot termenul de probă.

4.1. În motivarea deciziei emise, instanța de apel a menționat că, instanța de fond neîntemeiat a stabilit starea de fapt a acțiunilor prejudiciabile comise de inculpatul Mămăliga Victor în baza art. 201¹ Cod penal, făcând o constatare eronată precum că

inculpatul Mămăliga Victor, urmărind scopul de a-și impune voința și controlul personal, asupra soției sale Mămăligă Elena, „pe parcursul unei perioade îndelungate de timp”, inclusiv la data de 09.11.2016, or, constatând infracțiunea comisă de către inculpatul Mămăliga Victor, instanța de fond urma a se conduce de prevederile art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală, și a exclude din constatarea faptei fraza „pe parcursul unei perioade îndelungate” pe motiv că la formularea învinuirii este necesar de a indica data concretă a comiterii infracțiunii, astfel nu poate fi pus la baza învinuirii inculpatului a unei presupuneri a cărei perioadă este nedeterminată.

Astfel, în conformitate cu probele administrate și cercetate suplimentar, instanța de apel a constatat că, *inculpatul Mămăligă Victor Vladimir, urmărind scopul de a-și impune voința și controlul personal, asupra soției sale Mămăliga Elena Xxxx, la data de 09.11.2016, aproximativ în jurul orelor 20.00, aflându-se la domiciliul său, situat în satul Xxxxx din raionul Xxxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică și acționând cu intenție directă, a inițiat cu partea-vătămată Mămăliga Elena Xxxxx, un conflict, folosind un ton ridicat și agresiv, însoțit de strigăte și urlate, înjosindu-i demnitatea prin cuvinte necenzurate, precum și manifestând alte acțiuni în vederea intimidării acesteia, a început a lovi cu pumnii în pereții casei, apoi trântind ușile, a stricat geamul unei uși.*

Prin urmare, acțiunile inculpatului Mămăliga Victor au fost încadrate în prevederile art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, adică *violența în familie, acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, manifestată prin: intimidarea în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victime.*

Vina inculpatului Mămăliga Victor a fost demonstrată prin probele administrate în prima instanță și verificate în instanța de apel, și anume: declarațiile a părții vătămate Mămăliga Elena; declarațiile martorilor Mămăliga Vitalie, Ionel Renata, Triboi Ala, Triboi Dina, precum și prin materialul probator, administrat la faza de urmărire penală și examinate în instanța de fond și apel, cum sunt: procesul-verbal de cercetare la fața locului data de 09.11.2016 și planșele fotografice anexă, ordonanța și procesul-verbal de ridicare din data de 09.11.2016, prin ordonanța din data de 16.11.2016, procesul-verbal de examinare a imprimărilor audio din data de 12.01.2017, ordonanța din data de 12.01.2017.

Instanța de apel a constatat că, la examinarea în fond a cauzei, instanța în partea descriptivă a sentinței a constatat just circumstanțele de fapt și de drept, însă la constatarea faptei a comis o eroare prin care a fost suplinită constatarea cu fraza „pe parcursul unei perioade îndelungate”, eroare ce nu poate fi înlăturată decât doar prin casarea integrală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță cu constatarea corectă a faptei comise de către inculpat.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului Mămăliga Victor și le-a considerat ca fiind făcute cu scopul de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală, fiind combătute prin probatoriul administrat, iar vinovăția acestuia a fost dovedită pe deplin și confirmată prin ansamblul de probe administrate și cercetate în ședința instanței de apel.

La fel, argumentele avocaților invocate în cererile de apel și apel suplimentar cu privire la recalificarea acțiunilor inculpatului în art. 69 Cod contravențional și achitarea inculpatului, nu sunt întemeiate, or din cele menționate mai sus rezultă incontestabil că vina inculpatului pe art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, a fost dovedită.

Astfel, materialul probator determină incontestabil faptul că, inculpatul Mămăliga Victor, având intenția de a provoca o suferință fizică sau psihică unui membru a familiei cu aplicarea violenței, fiind în stare de ebrietate necontrolându-și acțiunile, fapt confirmat de toți cei implicați, precum și prin înscrisurile prezentate, procesul-verbal de cercetare la fața locului, prin ordonanța și procesul-verbal de ridicare din data de 09.11.2016, de la domiciliul inculpatului Mămăliga Victor, situat în r-nul Strășeni, s. Vorniceni, a unei arme foc de model „CIFSAN”.

Instanța de apel a stabilit indubitabil în acțiunile inculpatului Mămăliga Victor a laturii obiective și subiective ale infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal.

Astfel, latura obiectivă fiind caracterizată prin acțiuni concrete îndreptate în vederea cauzării vătămarilor corporale grave, în circumstanțele că, inculpatul Mămăliga Victor, urmărind scopul de a-și impune voința și controlul personal, asupra soției sale Mămăliga Elena, la data de 09.11.2016, aproximativ în jurul orelor 20.00; aflându-se la domiciliul său, situat în satul Vorniceni din raionul Strășeni, fiind în stare de ebrietate alcoolică și acționând cu intenție directă, inculpatul Mămăliga Victor, a inițiat cu partea vătămată Mămăliga Elena, un conflict, folosind un ton ridicat și agresiv, însoțit de strigăte și urlete, înjosindu-i demnitatea prin cuvinte necenzurate, precum și manifestând alte acțiuni în vederea intimidării acesteia, a început a lovi cu pumnii în pereții casei, apoi trântind ușile, a stricat geamul unei uși.

Instanța de apel având în vedere materialele dosarului în coraport cu circumstanțele, ținând cont de prevederile art. 75 Cod penal, a considerat, că corectarea și reeducarea inculpatului Mămăliga Victor, este posibilă doar stabilindu-i pedeapsă cu închisoarea, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate în conformitate cu art. 90 Cod penal.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul inculpatului, Balan Angela, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin.

(1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Pentru a argumenta recursul declarat a formulat următoarele motive:

- declarațiile martorilor și înregistrările audio, efectuate suplimentar cu încălcarea legii, sunt inpertinente la starea de fapt stabilită de instanța de apel, deoarece ele nu se referă la perioade de timp reținută în acțiunile inculpatului, și anume, data de 09.11.2016, aproximativ în jurul orelor 20.00;

- unica probă care confirmă acțiunile lui Mămăliga Victor la data de 09.11.2016, aproximativ în jurul orelor 20.00 sunt declarațiile părții vătămate.

Potrivit legii, partea vătămată este o persoană cointeresată în proces, astfel încât, declarațiile acesteia nu pot fi reținute drept temei de condamnare, dacă nu sunt confirmate prin alte probe legale;

- suplimentar, sunt impertinente declarațiile părții vătămate și a martorilor cu referire la faptul, că inculpatul ar fi amenințat soția sa cu moartea, deoarece astfel de circumstanțe lipsesc în ordonanța de învinuire și în rechizitoriu;

- instanța de apel a admis ca probe imprimările audio, care nu pot fi admise ca probe în condițiile legii.

Potrivit secțiunii a 5-ea din Codul de procedură penală, care reglementează activitatea specială de investigații în cadrul pornirii dosarului penal, organul de urmărire penală, în vederea adunării probelor, era înzestrat cu dreptul, de a se adresa judecătorului de instrucție, în vederea autorizării acțiunilor de imprimare audio sau video a inculpatului, art. 132⁶ alin. (2) Cod de procedură penală.

Aceste prevederi legale au fost încălcate, iar proba care a fost pusă în baza hotărârii de condamnare, este inadmisibilă, fiind contrară principiului legalității în procesul penal și dreptului fundamental a lui Mămăliga Victor la respectarea vieții private;

- instanța de apel a stabilit, că în ziua de 09.11.2016 aproximativ orele 20.00, Mămăliga Victor se afla în stare de ebrietate.

Probe în vederea confirmării acestei circumstanțe lipsesc, ele nu au servit obiect al cercetării judecătorești, prin urmare, pe acest segment, hotărârea este neîntemeiată;

- în instanța de apel partea apărării a invocat lipsa elementelor componente a infracțiunii incriminate lui Mămăliga Victor și lipsa urmărilor prejudiciabile.

La aceste argumente importante, nu am primit nici un răspuns, deși ele au servit obiect al cercetării judecătorești în instanța de apel;

În rechizitoriu și în hotărârile judecătorești lipsește indicarea unei acțiuni concrete comise de Mămăliga Victor, prin care acesta prin intimidare ar impune voința sau

controlul asupra părții vătămate Mămăliga Elena.

În declarațiile părții vătămate Mămăliga Elena lipsesc indicarea acțiunilor de impunere a voinței sau a controlului asupra sa prin intimidare.

Astfel, acțiunile inculpatului Mămăliga Victor, descriese în rechizitoriu nu au atins gradul de vătămare, prevăzut de norma de incriminare, nefiind constatate acțiunile de impunere a voinței sau controlului asupra persoanei prin intimidare, nu a fost constatat motivul și scopul comiterii pretinselor fapte;

- în învinuirea înaintată și statuările instanței de fond nu sunt stabilite urmările prejudiciabile cauzate părții. Urmările prejudiciabile nu au fost stabilite nici în instanța de fond;

- analizând conținutul actului de învinuire și declarațiile părții vătămate, este cert stabilit lipsa motivului de comitere a infracțiunii incriminate lui Mămăliga Victor. Potrivit doctrinei penale, persoana urmează să aibă un motiv, și numai drept rezultat al stabilirii acestuia, apare intenția de comitere a unei fapte prejudiciabile.

Deoarece componența de infracțiune a violenței în familie este una materială, pentru încadrarea juridică concretă este necesar să fie probate consecințele prejudiciabile.

Urmările prejudiciabile a infracțiunii incriminate lui Mămăliga Victor, potrivit legii, sunt sub forma suferinței fizice, psihice, materiale sau morale.

Partea vătămată a invocat cauzarea de daune morale sub aspectul suferințelor psihice.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii atacate, ca fiind legală și întemeiată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursului fiind vădit neîntemeiat, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului ordinar din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Drept temei pentru recurs avocatul în numele inculpatului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor

invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde pe care se întemeiază soluția sau motivarea soluției contrazice dispozitivului ori nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul constată că motivul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Instanța de recurs menționează că, potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține că, acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, inculpatul Mămăliga Victor a fost pus sub învinuire, recunoscut vinovat și condamnat de prima instanță în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal – *violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra altui membru al familiei, manifestată prin: intimidarea în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei*, soluție menținută de către instanța de apel, care a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut concluzia primei instanțe privind vinovăția inculpatului Mămăliga Victor în săvârșirea infracțiunii constatate, deoarece la judecarea apelurilor declarate de avocații Cuptova Natalia și Balan Angela în numele inculpatului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în *pct. 4.1* din prezenta decizie.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține faptul că, argumentele invocate de recurent au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, iar asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în

hotărârile pronunțate, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Totodată, Colegiul penal atestă, că argumentele recursului se rezumă la o altă apreciere a probelor, care diferă de cea expusă în hotărârile judecătorești pronunțate în cauză, pe când la această etapă instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțe, acestea fiind atribuții exclusive ale instanțelor de fond.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că nu se constată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de avocatul Balan Angela în numele inculpatului Mămăliga Alexei se declară inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Balan Angela în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Mămăliga Victor Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integrală la **15 august 2018**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana